

Næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af tredje Behandling af Forslag til Lov om Seminarier.

Forhandlingen genoptoges.

Povlsen: Jeg vil gerne have Lov til at gøre nogle faa Bemærkninger vedrørende dette Lovforslag, forinden det nu om et Øjeblik forlader dette Ting for sandsynligvis ikke at vende tilbage hertil; thi der er dog den største Sandsynlighed for, at dette Lovforslag, naar det nu om lidt vedtages med tre Partiernes Stemmer, ogsaa vil kunne vedtages i det andet høje Ting. Jeg tror, der er Grund til at være tilfreds med, at denne Sag nu bringes til en Afslutning. Hverken Seminarierne eller de vendende Lærere er tjent med, at Usikkerheden paa dette Omraade bliver ved at raade, og den nuværende Tilstand trænger i høj Grad til at afløses af en ny og bedre, og selv om der kan være Enkeltheder, hvor man kunde ønske Lovforslaget lidt anderledes udformet, maa jeg for mit Vedkommende sige, at jeg tror, der er Grund til at være tilfreds med det Resultat, som nu forhaabentlig snart naas.

De to Punkter, paa hvilke der har været Uenighed, og hvor Venstre beklageligvis ikke har kunnet slutte sig til de tre andre Partier i Folketinget, angaar jo Optagelsesprøven og den 4-aarige Uddannelses-tid. Paa det sidste Punkt har Venstre her i Salen svigtet sine Repræsentanter i den store Skolekommission, nemlig Klaus Berntsen, Ejsing, Nørgaard og Frøken Marie Christensen, som alle fire, som det er fremhævet her, gik varmt ind for den 4-aarige Uddannelses-tid. Den ene af disse fire, Frøken Marie Christensen, sidder nu i Landstinget, og man tør haabe, at hun, naar Lovforslaget kommer derover, vil gaa lige saa varmt ind for det igen, som hun gjorde i den store Skolekommission, saa meget mere som det synes, at Venstre her i Salen ikke lægger særlig Vægt paa dette Punkt. Det er i hvert Fald ikke det afgørende Punkt, naar de ikke kan stemme for dette Lovforslag.

Det underer mig for øvrigt, at Venstre har lagt saa stærkt Vægt paa det andet Punkt, at de derfor ikke kan være med til at fremme Lovforslaget. Det andet Punkt er altsaa Optagelsesprøven. Her beklager man sig fra Venstres Side over, at det vil blive unge Mennesker med Studentereksamen, almindelig Forberedelseseksamen, Realeksamen og Pigeskoleeksamen, som vil have

Forspringet, naar det gælder Optagelse paa Seminarierne. Ja, saadan er det i Virkeligheden den Dag i Dag. Det er dem, der først og fremmest kommer ind paa Seminarierne. Det er jo saadan, som det er oplyst, at over 60 pCt. af dem, der optages paa Seminarierne, er forsynet med en af disse Eksaminer. Stødet til den Udvikling, som har ført til dette, blev allerede givet i 1911, da daværende Kultusminister Appel gennemførte den nye Optagelsesprøve med beskikkede Censorer. Jeg hørte til dem, der den Gang stemte mod dette Forslag. Vi var i alt syv her i Folketinget, der stemte imod dette Appelske Forslag. Det var ud fra den Opfattelse, at dets Gennemførelse vilde føre til, at man vilde lægge Vægt paa Kundskabsopsamlingen, og at jo skarpere Konkurrencen med Hensyn til Optagelse paa Seminarierne vilde blive, des mere vilde Terperiet komme til at florere. Det var vort Standpunkt, derfor stemte vi imod, og vi har faaet Ret i saa Henseende. Det blev, som vi forudsagde det den Gang, disse Eksamensfolk, som fik Forspringet med Hensyn til Optagelse paa Seminarierne. Dertil kom tillige, at Hr. J. C. Christensen havde faaet gennemført en udpræget Eksamenskoleordning, den højere Almenskole, som i Virkeligheden har gjort Danmark til et af de mest udprægede Eksamenslande i Verden. Jeg kan ikke prise Hr. J. C. Christensen for dette, saaledes som det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen gjorde, for jeg mener, at det vilde være til Gavn, om vi snart kunde komme bort fra denne Eksamenskole, saaledes at Vægten kunde blive lagt paa Ungdommens selvstændige Arbejde og Udvikling og ikke paa denne ulyksalige Propning med Hukommelsesstof, som dog er af tvivlsom Værdi. Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen staar som en Løve og værger sit eget Hjertebarn, Lærerhøjskolen. Saa snart der er Tale om at indføre Eksaminer der, er det ærede Medlem der som den, der ikke vil finde sig deri, og det priser jeg ham for. Men hvorfor er det ærede Medlem da saa tilfreds med denne Eksamenskoleordning? Det forstaar jeg ikke rigtig. Nu har vi en Gang denne Eksamenskole, og saa kan man jo ikke sige til dem, der har taget de Eksaminer, her er Tale om, at de ikke skal have Adgang til Seminarierne, og man forstaar udmærket godt, at de unge forsøger at assurere sig med Hensyn til Optagelse ved at tage en af disse Eksaminer. Nu maa jeg for øvrigt sige, at jeg tror slet ikke — deri er jeg enig med den højtærede Minister —, at der er nogen Assurance deri mere, for jeg